

O XASTRE E A SILVA

Era un xastre que viña de coser. Era de noite e prendeu nunha silva; o paisano pensou que era un home que termaba del, e dixo:
—Déixame, ho! Déixame, que non che fago mal! Déixame! —e estivo así toda a noite— Déixame, ho!
Pero ata que foi día non se deu conta de que [o que o prendía] era unha silva e colleu as tesoiras e cortouna, e dixo:
—Ai, se foses un home cortábate igual!

FIN